

Monolog Röportaj Bir Yere Giden Kişi

— kul mehmet · 29 Aralık 2018

Monolog Röportaj- Bir Yere Giden Kişi Döndüğünde Aynı Olur Mu Değişir Mi?

-Sayın okurlarımız kaldığımız yerden hayata dair röportajımızla, bir gülümse bırakmak için sizinle yine beraberiz. Bazen notalar ezgiler bazen rotalar sezgiler değişir hayatımızda alır bizi başka diyarlara götürür. Sayın Gülveren Bir yere giden kişi döndüğünde aynı olur mu değişir mi? Değişmesi için bir yere gitmek zorunda mı, gitmeden insan değişemez mi?

-Sayın okurlarımıza selamlarımı vererek devam edelim selamun aleyküm. Gitmek neden gitmek? Ne için kimin için gitmek? İnsan bu hayat yolunda bir yolcudur gelir biraz oyalanır vakit geçirir yol alır ve gider. İnsanları sevmeyen, onlardan kaçarak kurtulmak ister, lakin yalnızlığın girdabına girer pişman olur pişmanlığıyla geri değişime uğrayarak döner, değişmesi için değerli olanın değerini bilmeyenin kaybetmesi gerekir ki kıymetini bilsin, bu anlayan içindir. Bazıları vardır kendinden başkasını sevmez önüne geleni kırar döker yaralar, yalnız başına kalır çeker gider, geri döndüğünde hiç değişime uğramadan hayatına kaldığı yerden devam eder, sevilmez yanına yaklaşılmaz buda anlamayan bilmeyen içindir. Değişmek için bir yerlere giderek inzivaya çekilmek, düşünmek tefekküre dalmak gerek, gitmeden değişen nadirdir bu arif olandır veli olandır içindir keli görünen içindir...

Dönmek zaruriyettir gereklidir hem bu dünyada yolundan geri dönmek anlamak hem de ölümlü asıl yurduna dönmek zaruriyettir gereklidir, işte bunu anlamak için bir yerlere gitmek kendi kendine ne yaptığının idrakine vararak bundan sonra ne yapması gerektiğinin idrakine varmak bir yerlere gitmek düşünmek gerekir.

Yanlışla düştüğünü idrak edenin doğruyu bulması için kendisine, gönlüne aklına benliğine gitmesi de gerekir. İşte buda gitmek ve dönmektir, biraz önce yanlışla düşen yanlış yapan insan bakarsın sanki bir yerlere gitmiş değişmiş ve gelmiştir, anlarsınız fark edersiniz. Yanlışla doğru olan yere gitmeyen insan düzelmez... Hatasız kul yoktur, bu hatası bir gün karşısına çıkar ve gitmesi öğrenmesi gerektiğini hatırlatır, anlayan gider değişir ve gelir vesselam.

Dilimde sabah keyfiyle yeni bir umut türküsü
Kar yağmış dağlara, bozulmamış ütüsü
Rahvan atlar gibi ırgalanan gökyüzü
Gözlerimi kamaştırsa da geleceğim sana
Şimdilik bağlayıcı bir takvim sorma bana
-İhlamlar çiçek açtığı zaman...

Ay, şafağa yakın bir mum gibi erimeden
Dağlar çivilendikleri yerde çürümeden

Bebekler hayta hayta yürümeden
Geleceğim diyorum, geleceğim sana
Ne olur kesin bir takvim sorma bana
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman...

Bu şiir böyle doğarken dost elin elimdeydi
Sen bir zümrüd-ü anıydın, elim tüylerine deydi
Sevda duvarını aştım, sendeki bu tılsım neydi?
Başka bir gezegende de olsan dönüşüm hep sana
Kesin bir gün belirtemem, n'olur takvim sorma bana
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman...

Eski dikişler sökülür de kanama başlarsa yeniden
Yaralarımın en acı tütünleri basacağım ben
Yeter ki bir çağır beni çiçeklendiğin yerden
Gemileri yaksalar da geleceğim sana
On iki ayın birisinde, kesin takvim sorma bana
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman...

Ihlamurlar çiçek açtığı zaman
Ben güneş gibi gireceğim her dar kapıdan
Kimseye uğramam ben sana uğramadan
Kavlime sâdıkım, sâdıkım sana
Takvim sorup hudut çizdirme bana
Ben sana çiçeklerle geleceğim
-Ihlamurlar çiçek açtığı zaman...
Bahaettin Karakoç

-Nereye gidersek gidelim yüreğimizde özlemler bitmeyecek yine kaçtığımız insanlara döneceğiz. Üstat
Bahaettin Karakoç ta enfes gönülden söylemiş, etkilenmemek mümkün değil. Selamlarımla.
Mehmet Aluç